

23 marca 2011

Kompozycje Ludwiki Groppler w Muzeum Narodowym

W najbliższą sobotę, 26 marca o godz. 17.00 Muzeum Narodowe w Kielcach zaprasza na spotkanie "Historia pewnego portretu Ludwika Groppler Rafała Hadziewiczza", które odbędzie się w pałacu biskupów krakowskich. W trakcie spotkania usłyszymy kompozycje Ludwiki Groppler i Feliksa Jarońskiego w wykonaniu Aureliusza Mendery, a postać tej niezwyklej kobiety, której dom nazywany był Ambasadą Polski, przybliżą Małgorzata i Jerzy Jarońscy (kuzyni Ludwiki). Wstęp wolny.

Ludwika Groppler z domu Głowacka ur. ok. roku 1834, zmarła w 1907. w Stambule – pianistka, kompozytorka, żona Henryka Gropplera. Była siostrą Anastazji Hadziewiczowej – żony Rafała Hadziewiczza, Stefanii Jarońskiej – żony Feliksa Jarońskiego – kompozytora, Jana Nepomucena Głowackiego – pejzażysty. Około 1850 roku Gropplerowie wyjechali do Konstantynopola.

W czasie Powstania Krakowskiego 1846 r. opiekowała się powstańcami, którzy przedarli przez kordon i w Krakowie szukali azylu. Ludwika, wykształcona wszechstronnie, pianistka, komponowała: polonezy, mazurki, walce, menuety, gawoty, tańce chorwackie, barkarole, niektóre z nich ujęła w cyklu Niezapominajki polskie; cykl ten został wydany w Konstantynopolu, utwory przyjęto z wielkim uznaniem. Jej mąż Henryk Groppler, bogaty przemysłowiec, należał do spółki wielkiego przedsiębiorstwa kopalń marmurów, gipsu i boracytu w Azji Mniejszej, na południowym brzegu morza Marmara. Był ciotecznym bratem Jana Matejki.

Dom państwa Gropplerów nazywany był Ambasadą Polski, było to centrum emigracji polskiej w Turcji, głównym środowiskiem życia polskiego. W ich domu bywali m.in.: Adam Mickiewicz, Karol Brzozowski, Hieronim brat Napoleona, Jan Matejko z żoną, Jan Styka, Henryk Sienkiewicz.